

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΧΟΝΔΡΟΚΕΦΑΛΑΣ

— «Οι έχοντες τέσσαρα τέκνα ἐφεδρῶν μεταφέρονται στὴν ἔθνοφρουρά...»

Ἐφώνεζε ὁ λοχίας διαβάζοντας τὴ διαταγὴ, κ' ἡ φωνὴ τοῦ ἀνηχοῦσε στὰ σκοτεινὰ τοῦ στρατώνος βάθρῳ. Μόλις εἶχεν ἔλθει, ἡ φιλάνθρωπη αὐτὴ διαταγὴ, ποῦ ἔσωζε τοὺς «πατέρας» ἀπὸ τὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ πολέμου, τὴ μάχημ ἡ γοημὴ, μεταθέτοντας αὐτοὺς στὴν ἔθνοφρουρά, ὅπου θὰ ἐκτελοῦσαν χρῆτ ἐφοδιοποιῶν.

Μία διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν

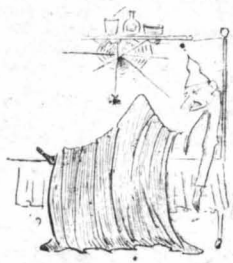
— Στὴν «Καλλιόπη» !
— Βγάλτε τον, νὰ πὰ νὰ χαθῆ ! Τέτοια ὥρα, τέτοια λόγια...
Φεύγουμε ὄλοι αἴφρι !...

Ἡ ἀλήθεια ἦταν ὅτι ὁ Πίπης Ταμπουρέλλας, δὲν μπορούσε τίποτε τὸ στρατιωτικὸ νὰ καταλάβῃ. Ὅλα τοῦ φανόντουσαν παράξενα καὶ «ἀνω ποταμῶν» ! Δὲν χώνεψε ἀκόμα καὶ τὶς λέξεις ποὺ μεταχειρίζονταν στὸ στρατό. Καὶ κοντὰ σ' αὐτὰ δὲν χώνεψε καὶ τοὺς ἀνδρόκοιους.

— Ὅλοι τσου, μορῆ, εἶνε σαφανά-παλοι, φώναζε ὀργισμένως καὶ ξαναμύνομ. Μὰ τὸ Θεό, ὄλοι τσου εἶνε σαφανάπαλοι !... Ἀκοῦς ἐκεῖ νὰ λένε «δύναμη τοῦ Νοσοκομείου» τοῦ ἀρρώστους !...
— Πῶς θέλεις νὰ τοὺς λένε !
— Ἀφοῦ νὰ ἀρρωστοί, γιὰμὰ, «ἀδυναμία» τοῦ Νοσοκομείου νὰ τοὺς λένε !...

Ἔτσι μὲ τὴν δικὴ του λογικὴ, ποῦ ἦταν ἀντίθετη ἀπ' τὴ στρατιωτικὴ, βρέθηκε ἀκαθάριστο τὸ ὅπλο του τὸ πρῶτο, στὴ μεγάλη τὴν ἐπιθεώρησι.

— Μὰ καθαρισμένο εἶνε, κύρ-λοχία, δὲν τὸ γλέπεις ποὺ ἀστράφτει σὺν τὸν ἥλιο !... διημαρτύρητο αὐτός.
— Βρῆ δὲν ντρέπεται νὰ λές πὺς εἶν' καθαρισμένο !
— Μὰ εἶνε πεντακάθαρο, σὺν το νερό. Τὸ μούτρο σου γλέπεις μέσο, μὰ τὸ Θεό !...

Ἀδυναμία τοῦ Νοσοκομείου νὰ τοὺς λένε !...

— Σκάος, εἶπα, κτῆνος !
— Ἐσκαα α α α α α, εἶπε κύρ λοχία, ἔσκαααααα !
— Μορῆ, μὴ μιλάς !
— Δὲν μιλάω !... Μιλάω ἐγώ ; Μιλάω,ω,ω,ω,ω,ω,ω,ω,ω ;
— Πέντε μῆρες κράτησι ! Μὴ μιλάς μορῆ.
— Ἐγὼ μιλάω, κύρ λοχία, ἡ ἐλόγουν σου !...

Ἦν' αὐτὸ λοιπὸν ἦταν κλεισμένος ὁ Πίπης ὁ καὶ «Χονδροκεφάλας», ἐπονομαζόμενος στὴ φιλικὴ καὶ δὲν ἀκούσε. τὴ διαταγὴ ποὺ εἶχεν ἔρθε καὶ ἡ ὁποία εἶπε :

— «... οἱ έχοντες τέσσαρα τέκνα ἐφεδρῶν μεταφέρονται στὴν ἔθνοφρουρά».

— Ὅσοι ἀπ' τοὺς ἐφεδρῶν ἔχουν τέσσαρα τέκνα νὰ βγοῦν δύο βήματα ἔμπροσ ! φώναξε ὁ ἐπιλοχίας.
Γεμάτοι χαρὰ πετάχτηκαν 2-3 στρατιῶτες.
— Ἐχετε τέσσαρα τέκνα, σεις ;
— Ναι.
— Πῶς λέγεσαι σὺ ὁ ψηλός, μὲ τὴν στρῶβὴ τὴ μύτη ;
— Πέτρος Ἀλευράς.
— Πόσα τέκνα ἔχεις ;
— Τέσσαρα κύρ ἐπιλοχία.
— Ἐγγαμος εἶσαι ἡ ἀγάμος ;
— Ἀκου, μορῆ, ἀκου !... Ἀκούστηκε ἀξαφνὸ ἡ διαπεραστικὴ φωνὴ τοῦ Χονδρ ο κ ε φ ἄ λ α ς τὸν ὁποῖον ἐκείνη τὴν στιγμὴ εἶχαν βγάλει ἀπὸ τὸ κρατητήριον, καὶ τοῦ χάρισαν τὸ ὑπόλοιπο τῆς ποιῆς, ἔνεκα τοῦ ἐπιστήμου τῆς ἡμέρας. Ἀκοῦς, μορῆ, νάχη τέσσαρα παιδιὰ καὶ νὰ τὸν ἀρῶταί ἂν εἶνε παντρεμένος !...
Μορῆ μυαλό ἔχουμε στὸ στρατό,μορῆ κεφάλι ἔχουμε ἡ ἐσπλημένη καρβάρνα !...
Καλὰ λέω γῶ, πὺς εἶνε σαφανάπαλοι ;

Τὸ πρῶτο εἰς τὰ γυμνάσια.

Καὶ ἐπειτὰ γυρίζοντας στοὺς στρατιῶτες ποὺ χαμογελοῦσαν τοὺς ῶτῆρος, μὴ ξέροντας καλὰ τὰ τῆς διαταγῆς.

— Μορῆ τὶ τὰ θέλουν τὰ παιδιὰ μας ! Ἐἴη ἔχω ποὺ νὰ τὰ χαρῶ !... Μορῆ, τὶ τὰ θέλουν τὰ παιδιὰ μας λέω ! Μπᾶς καὶ θὰ τὰ κατατάξουνε κ' αὐτοῦνα ! Μπᾶς καὶ θὰ τὰ βάλλουνε στὰ Ἐμπαῖδα τάγματα ;

— Σῶπα, βρῆ, τοῦ εἶπε ἕνας κοντός φαντάρος Ἀρτινός καὶ τὴ γλότσωες, καὶ μὲνε !

— Γιατί, μορῆ τζογούλα μου ;

— Νά, σοσι ἔχουμε πολλὰ παιδιὰ, δὲν θὰ πάνε στὸν πόλεμο. Θὰ μείνουνε ἐδῶ. Ἀνάθεμά με, ποὺ δὲν παντρεύεμνα μιν εἶς !

— Μπᾶς, καὶ θὰ μᾶς κρατήσουνε γιὰ ὑστερηνί, ἐδῶ πέρα ; ξαναρώτησε ὁ Χονδροκεφάλας. Ἐἴη ποῖδια ἔχω, ποὺ νὰ τὰ χαρῶ, κύρ ἐπιλοχία, καὶ ἔνα τὸ «ἀναμεινόμενο» ἐφτά !...

Οἱ ἄνδρες ἀρχισαν νὰ γελοῦν.

— Ἄϊντε, Χονδροκεφάλα, σὺν πολυβόλο τὸ βγάλας τὰ παιδιὰ !

— Ἐφτά παιδιὰ !... Βρῆ τὸ σκυλί !

— Ὅμαδὸν τὰ ἔκανε ὁ κατανόκεφαλος, ποὺ κακὸν νόσφο νάχη !

Μὰ ὁ Χονδροκεφάλας ἦταν κατενθουσιασμένος πειὰ.

— Σταθῆτε, μορῆ ἀδεφῆ, φώναξε στοῖς στρατιῶτες, ἐμεῖς θὰ μείνουμε ὅσὸ πέρα ! Μορῆ χρεαζόμαστε ἐμεῖς, δὲν εἶνε εἶσι ; Μᾶς διαβόλουν γιὰ τὴν ἀνανέωσι τοῦ γένους ! Μορῆ παραμερίστε νὰ διαβῶ. Ἐἴη ἔχω κύρ λοχία, καὶ ἔνα ὑπό «διομετακόμισι» ἐφτά !...

Ἄφρησε δὰ καὶ πόσα πρῶτα καὶ δεύτερα ἑαδέρφια !... Ἀμὴ ἀνηψιός ! Παιδόπουλα ὡς ἐκεῖ ἀπάνω ! Ὁ ἕνας φκάνει μαντολάτο ἔξωχο. Μὴ θέλεις νὰ σοῦ στεῖλω, κύρ λοχία !...

Ὁ Λοχίας στὴν πολυλογία αὐτὴ τοῦ Ταμπουρέλλα, ἔμεινε σὺν σκεπτικὸς καὶ ἀναποφάσιτος :

— Πόσα παιδιὰ εἶπες ἔχεις ;

— Ἐἴη καὶ ἔνα τὸ «ἐρχομένο», τὸ ὑπὸ «κατασκευὴν» ἐφτά. Μπορεῖ ἄναια καὶ δυῶ, ποῖος τὸ ἔφρι !... Γράψε γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό, ὀχτώ !

Ὁ Λοχίας φάνηκε ἀκόμα διστακτικός.

— Μοῦ φαίνεται, πὺς σὺ δὲν ἐξαιρείσαι, εἶπε τέλος.

Ὁ Ταμπουρέλλας χοροπήδησε.

— Τί ἔκαμε λέει !... Ἐγὼ δὲν ἐξαιρούμαι !... Μορῆ τὶ λέει αὐτός !... Ἐγὼ δὲν ἐξαιρούμαι !... Μορῆ ἐφτά παιδιὰ ἔχω καὶ δὲν ἐξαιρούμαι, λέει !... Σοῦ κάνω ἄλλα πέντε στὸ μουμμένο καὶ τὰ κάνω δώδεκα !... Ὅχι δὲν ἐξαιρούμαι !...

— Ἡ διαταγὴ, εἶπε ὁ λοχίας, σὺν νὰ μιλοῦσε μᾶλλον στὸν ἑαυτὸ του παρὰ στὸν Χονδροκεφάλα, εἶνε ῶτη : «Οἱ έχοντες τέσσαρα τέκνα» λέει... Δὲν λέει «οἱ έχοντες τέσσαρα ἡ καὶ περισσότερα». Δὲν εἶνε εἶσι ;... Ὁ στρατιῶτης, λοιπὸν, Ταμπουρέλλας Πίπης τοῦ Νικολίνου, κοινῶς λεγόμενος καὶ Χονδροκεφάλας, δὲν ἐξαιρέται...
— Ἀκου κόσμε !... Δὲν ἐξαιρούμαι, λέει, ποὺ νὰ ξεραθῆ !... Μορῆ αὐτὸς ἔχασε τὰ νοῦμερα καὶ ὄλα τὰ ψηφία !... Μορῆ τὰ τέσσαρα

— Στὴν «Καλλιόπη» !

— Στὴν «Καλλιόπη» !

είνε πιο πολλά ή τα ξεη, κώχ λοχία ; Βρε τό μόνταλο ! Μωρέ τί είν' έτούτος ό στρατός ; Μωρέ τό μυαλό τους τόχουνε στη γλάνη π' άόλιβουν τίς άρβύλλες τους !...

Κι' όμως ό έπιλοχέων λοχίας είχε δίκιο ! "Ετσι τουλάχιστον άπεφάνθη ό κ. άνθυλασιπιστής, ό κ. άνθυτοπολογός και ό κ. λοχαγεύων ύπολοχαγός :

" Η διαταγή ρητώς τού άναφέρε' !... Πιρί τίσάφουν πρόκειτι κι ούχι περί τούν περιπέδούν !...

Μόνον ό Πάνος ό Χοχτούλας, ένας άγαθός στρατιώτης από τη Ρουμेलιά, συμφώνησε μέ την γνώμη τού Χονδροκεφάλου, μά δέν τολμούσε να μιλήσει ! "Από την ήμέρα τών προσωρινών άσκήσεων, ποδπαγε πέντε μέρες κράτησι, γιατί τόλμησε να πη τό... όνομά του, ώρξιστηκε να μην ξαναβγάλη άχνα πειά !

Τούς είχε βάλει ό άνθυλασιπιστής στη γραμμή και τούς γύναψε. "Απαλλαγέντας ό Χοχτούλας, γυμνασθείς 40 ήμέρες μόνον, πρό έτών, «κι αυτές μιρές», μη ένθουμουμενος τίποτε από γυμνάσια, τσιπάνος από της γεννήσεώς του σά βουιά, έλευθερω τών έλευτών πουλι κι' ασύλληπτο άγριοκατάικο, βρέθηκε στρατιώτης και πάλι, ένα κραι.

Θά πολεμήσουμε, τού είπαμε, την Τουρκία ! Κ' έτρεξε μ' εύχαρίστηση να καταταχθί, σάν να πήγαινε σό πανηγύρι. "Ενόμιζε πως όλη ή έκστρατεία ή ή πολεμική και στρατιωτική ζωή, θά ήταν ένα πανηγύρι. Μόλις όμως πάτησε στην πόρτα τού στρατιώτος και τού κλάδωσαν, σάν με τσεκούρι κρού κι' ά-μείλικτο, όλα του τά όρατα όνειρα, τάχως, κρούσε, πάγωσε... "Η πρώτες λέξεις πάκουσε κει μέσα, ήσαν ή βρισιές τών ύπαξιωματικών. Μιά φορά θέλησε να παραπονηθή και τόν έβρλαν άγγαρεία. Φοβισμένος πειά και τρομαγμένος μαζεύτερκε στόν έαυτό του, δέν μιλούσε, δέν άκούγότανε...

Μή καταλαβαίνοντας τη γλώσσα τη στρατιωτική και μη μπορώνας ν' άντιληφθί τά ύπό τών γυμναστών ύπαξιωματικών λεγόμενα, βρισκόταν διαρκώς στό πειθαρχείο.

Μιά μέρα ό λοχίας Πασσαλίβας έκει πού τούς γύναψε τούς ειπε : — Μά τό πρόταγμα κλείνεται' επί δεξιά ό ζυγός διαπλασιάζει τόν μόνό... Λοιπόν «κλείνον' επί δεξερσεξιά !

"Ο Χοχτούλας στάθηκε στή θέσι του άκίνητος. "Εθύμως' ό λοχίας :

— Βρε γιατί δέν έδιπλασιάζεις ; Και σήκωσε τό χέρι του, σάν να θέλε να τόν χτυπήση.

— Δέν είμαι έγώ ό... Ζυγός, άπάντησε τρομαγμένος ό Χοχτούλας.

— Τί αριθμό έχεις ;

— Τέσσερα... Μά τί τόν θές τόν αριθμό ! "Εμένα δέν με λέν Ζυγός, μένα με λέν Χοχτούλα !...

"Ο Χοχτούλας τιωρήθηκε με κράτησι γι' αυτό, και την κράτησι αυτή την άκολούθησε άλλη κράτησι και ταύτη ένας "φοσικός, γιατί μι κρούφτανε και μάθη, την κανονική μεταβολή, βασιανίζοντας και ύβριζόμενος επί ώρες, έξοστισε τέλος και φώναξε στό λοχία :

— Μή μ' λές άλλου μεταβολή κώχ'λοχία, γιατί θά κάτσου «καταγής ; !

("Επειτα τό τέλος)

Σταμ. Σταμ.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Ο ΤΑΛΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΟΙΣΤΡΟΙ ΤΟΥ

"Ο μέγας ήθοποιός Ταλμά και κατά τη διάρκεια άκόμα της παραστάσεως δέν έπαυε από τού να μελετά τόν ρόλο του, κρατώντας τού κειμενο τού έργου στό χέρι. Για να "δυναμώνη" μάλιστα—καθώς έλεγε—την έμπνευσή του, μεταχειριζόταν διάφορα τεχνητά μέσα, έν δοση βρισκόταν στή παρασκευή περιμένοντας νάρθη ή σειρά του και να βη στή σκηνή.

Στόν "Αμλέτο", επί παραδείγματι, όταν έφθανε ή στιγμή πού έπρεπε να άπαγγελίη δυό στίχους από τίς κοινίες και κατοπιν να όρμηση στή σκηνή, άρπασε από τούς ώμους τόν πρώτο ταξιδιτή ή ύπηρέτη τού θεάτρου, πού τυχάνε να βρισκεται κοντά του και τόν τράνταζε δυνατά, φωνάζοντάς του :

— "Φύγε, άπαισιο φάντασμα. Κρούμε στό βάθος τών τάφων την τρομερή σου όμη... Κατόπιν έδινε μά δυνατή σφοδρά στόν άτυχί ύπηρέτη, ριχνοντάς τόν τίς περισσώτερες φορές χάρμα σέ έλασινή κατάστασι, και όρμούσε στή σκηνή, τρέμοντας όλόκληρος από την υπερέντασι τών νεύρων του, και σκορπίζοντας ρίγη συγχνήσεως στό κοινόν !...

ΑΝΕΜΟΝΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

— "Η έξυπνάδα άναπτύσσεται στή μοναξιά, όπως στήν κοινωνία ό χαρακτήρ.

(Γκωίτε)

— "Αν θέλεις να σέ συμπαθούσιν στήν κοινωνία, φρόντιζε όστε να μη φαίνεσαι ποτέ ούτε φρονιμώτερος ούτε σοφώτερος, από κείνους τούς όποιους συναναστρέφεσαι.

(Λόρδος Τσέστερφιλδ)

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

"Αγνωστα έργα μεγάλων άνδρών

Τόν τελευταίο καιρό άνακαλύπτονται τό ένα κατόπιν τού άλλου άγνωστα έργα διαφόρων μεγάλων άνδρών. "Ετσι πρό όλίγων μηνών, κάποιος Πολωνός βρήκε, ξεκαθαρίζοντας τά κατάστιχα και τά έγγραφα ενός έμπορικού της Βαρσοβίας, ένα έντελώς άγνωστο, τόσο από τούς ιστορικούς όσο και από τούς φιλόλογους, διήγημα τού

... Μεγάλου Ναπολέοντος. Φαίνεται, πρόκειται περί άμαρτίας την όποιαν είχαν διαπράξει ό ένδοξος στρατηλάτης, κατά την νεότητά του. Πρό όλίγων ήμερών πάλι, ένας δικηγόρος, τού Λονδίνου, μανιάδης συλλέκτης χειρογράφων, άνήγγειλε στόν "Αγγλικό Τέστο, ότι άνεκάλυψε ένα άνέκδοτο μυθιστόρημα τού "Αλεξάνδρουλουμά πατρός με τόν τίτλο "Γαριβάλδης". Από τό έργο αυτό ήσαν γνωστές μόνο καμμία πενήνταρά οελίδες, ή όποιές και είχαν συμπεριληφθί εις τά "Απαντα τού μεγάλου μυθιστοριογράφου. Μά τά χειρόγραφα, πού βρήκεν ό "Αγγλος συλλέκτης εινε παραπάνω από πεντακόσιες οελίδες, και θ' άποτελέσουν όμα τυπωθούσιν, ένα έργο από δυό ογκώδεις τόμους.

Κ' Ένα ύπό κατασκευήν έργόν...

Βιβλία και ταξείδια

"Ένα γερμανικό περιοδικό έκανε τελευταία μία πολύ πρωτότυπη έρευνα. "Ερωτήσε τούς καλύτερους συγγραφείς και ποιητάς της Εδρώπης πούδ βιβλίο άπ' όσα έδύσαναν τούς έκανε την βαρύτερα έντύπωση και πούδ μέρος άπ' όσα έπληγαν τούς άρες περισσότερο.

"Ιδού τώρα ή άπαντήσιες μερικων άπ'αυτούς :

"Ο ένδοξος γάλλος ποιητής "Αιγύ ντέ Ρενιέ διατηρεί τίς καλύτερες έντυπώσεσιν από τό έπος τού Βίκτωρος Ουγκώ "Ο θρόνος τών αίωνων" κι' άπ'όλα τά μέρη τού κόσμου προτιμά την "Ιταλία. "Ο γνωστός γάλλος μυθιστοριογράφος "Αλέξανδρος "Αρτου προτιμά τούς "Τρεις Σωματεφίλοκας τού Δουμά και τή νήσο, της Μαζόρκας. Τό "Ημερολόγιο τού Μεγάλου Ναπολέοντος" και τό Μπρωτό τής Γαλλίας εινε ή προτιμώσις τού μεγαλύτερου μυθιστοριογράφου της Γερμανίας "Ένριχ Μάνν.

"Ο περίφημος βιογράφος τού "Βίσμαρκ" και τού "Μπετόβεν" "Εμιλ Λούντριχ προτιμά, ως μέρος τού Τεσσέν και ως βιβλίο τό... έργο πού γράφει ό ίδιος τελευταία. "Ο γνωστότατος γάλλος μυθιστοριογράφος "Αντρέ Μορουά λέει, στην άπάντησι του, ότι όλα τά ταξείδια εινε πληκτικά και μόνο ή άναμνήσις τούς εινε ώραιοις. "Απ' όλα τά βιβλία πού διάβασε προτιμά ή "Σαρτρές της Πάμορας" τού Σταντάλ.

"Και τέλος, στό γερμανό ποιητή Στίφανο Ζβάνιγκ άρέσουν ή "Υδιες, άπ' όλα δέ τά βιβλία προτιμά τούς... "Οδηγούς τών Σιδηροδρόμων ! "Από τό τελευταίο φαίνεται πως θά τού άρέσουν όλα τά μέρη τού κόσμου.

Τό τελευταίο άνέκδοτο τού Μπέρναρ Σόου

"Ο περίφημος τόσο για τό έργο του, όσο και για τίς δημοφιλέτατες κουβέντες του, "Αγγλος συγγραφέυς Μπέρναρ Σόου, έλαβε τελευταία στή γαλλική "Αντιμ, όπου διαχειμάζει, μία έπιστολή από κλειστο Σύλλογο κυριών τού Λονδίνου, δια της όποιας παρεκαλείτο να τούς στείλη δωρεάν έν' έντύπιο τού έργου του "Ιωάννα ντ' "Αρκ" για την βιβλιοθήκη τού Συνδέσμου. Στην έπιστολή αυτή ό συγγραφέυς άπάντησε ως έξης :

"Κυρίες μου, μού γράφετε ότι δέν είσθε άρεκτά πλούσιες για ν' αγοράσετε τό έργο μου. Σ' αυτό σάς άπαντώ ότι τά βιβλία πού χαρίζονται δέν διαβάζονται σιμά. "Εξ άλλου ένας όμιλος πού δέν διαφέρει δεκαπέντε σελλίδια για ν' αγοράση ένα βιβλίο τόσο ένδιαφέρον σάν τό δικό μου, θά πη πως δέν έχει μέλη, άρα πως δέν πρέπει να ύπάρχη.

"Όχιότε τώρα και ή συνέχεια τού άνεκδότου : "Ο Συνδέσμος τών κυριών μόλις έλαβε την ειρωνική αυτή έπιστολή, έσπευσε να την πούλησιν άντι πέντε λιρών στελετών, πρῶτα μασού τού έπείτερου να αγοράση όχι μόνο την "Ιωάννα ντ' "Αρκ" αλλά και όλα τά άλλα έργα τού "Αγγλου συγγραφέου σέ πολυτέλεις εκδόσεις και να βάλη και περισσότερο στό ταμείο του !

"Όχιότε τώρα και ή συνέχεια τού άνεκδότου : "Ο Συνδέσμος τών κυριών μόλις έλαβε την ειρωνική αυτή έπιστολή, έσπευσε να την πούλησιν άντι πέντε λιρών στελετών, πρῶτα μασού τού έπείτερου να αγοράση όχι μόνο την "Ιωάννα ντ' "Αρκ" αλλά και όλα τά άλλα έργα τού "Αγγλου συγγραφέου σέ πολυτέλεις εκδόσεις και να βάλη και περισσότερο στό ταμείο του !

ΠΑΡΑΞΕΝΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΕΜΠΝΕΥΣΕΩΣ

"Ο περίφημος μουσουργός Σποντινί, ό συνθέτης της "Εστιάδος" δέν μπορούσε να έμπνευσθί τίς θαυμάσιες συνθέσεις του, παρά μόνον μέσα σέ άπόλυτη σκοτάδι.

Γι' αυτό, όταν τοίχωναν τό κέρι να συνθέσιν κατά την διάρκεια της ήμέρας, έπήγαινε στό δωμάτιό του, και έκλεινε έξρηκτικά πόρτες και παράθυρα ! "Ετσι μέσα στό σκοτάδι καθόταν κ' έσθνήτε άληθινά άριστογρήματα.

"Εξ έχω πούδ να τά χαρώ !

"Ο Χοχτούλας